

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Sačić Stanislav god. i Vladimir

UTORAK - 7.30 + Sačić Anđelka god.

SRIJEDA - 7.30 + Spaić Anica god.

ČETVRTAK - 7.30 + Kosec Marija god. i Ivan

PETAK - 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

- Križni put u 18.00

SUBOTA — skupna misa u 18.00 – popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA - CVJETNICA

7.30 + župna

9.30 + Koren Stjepan, ob. Vugrinec i Koren

11.00 + Hrman Klement i Ivka

Pobožnost križnog puta u 15.00!

AKTIVNOSTI: dječji zbor – četvrtak u 19.00,

ŽUPNI VJERONAUK: subota u 9 - prvopričesnici, petak u 17.30 – firmanici

(nastavak od prethodne stranice) Samo se opraštanjem prima oprostjenje, samo se dajući dobiva, samo odijelo koje si darovao i tebe će ugrijati. Komadić kruha kojega si dao drugima i tebe će nahraniti, zrak kojega prepuštaš drugima i tebi će napuniti pluća, radost koju si pružio i tebe će obradovati. To je temeljni zakon života. Najgori su neprijatelji čovječanstva osveta i nepraštanje. Najveći zločinac je onaj koji neće oprostiti i koji ne želi primiti ruku koja mu oprašta. Neprijatelji čovječanstva su samo oni koji se osvećuju, koji mrze čovjeka, koji žele voditi rat protiv njega, koji mu ne vjeruju i koji mu ne praštaju. Zlo je jače od nas. Napasnik nas je pobijedio na početku, u rano jutro ljudske povijesti. On će pobjeđivati do kraja, ako se ne okrenemo jedni k drugima, ako se ne prepoznamo kao braća i ne počnemo se voljeti. Zli može biti pobijeđen jedino ako mi počnemo opraštati jedni drugima. Krivicu sa svoje savjesti možemo sprati ako se pomirimo.

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk. 098/249 - 532
travanj 2011., web: www.zupa-trnovec.hr.

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 20 (124)

10. travnja 2011.

5. KORIZMENA NEDJELJA

Ja sam uskrsnuće i život

O kad bih mogao imati vjeru u tvoje uskrsnuće, vjeru u snagu tvoje ljubavi!
O kad bismo mogli vjerovati u snagu tvoje riječi, u silu novog života po tvome Duhu!
O kada bismo vjerovali u moć koja i suhe kosti pokreće i pretvara u vojsku vrlo, vrlo veliku!

Isuse često smo zatečeni bolešću, smrću.

Često bespomoćno gledamo na naše najdraže kako umiru, kako nestaju, kako trpe, a mi im ne možemo ništa.

Isuse, teško nam je i posustajemo pred vlastitom patnjom i umiranjem.

Sve nas to nadilazi.

Pomozi nam da se s vjerom uzmožemo osloniti na snagu tvoje ljubavi. Ukloni, Isuse, od nas svaki pesimizam, svaki očaj, svako stanje razočaranosti i tupe pasivnosti.

Daj nam snagu da se povjerimo tebi i prepoznamo u tebi uskrsnuće i život.

Neka tvoj vapaj: "Lazare, izidi van!", odjekne i nad nama danas!

Daj da izidemo iz svojih grobova i skrovišta na svjetlo dana, obasjani suncem tvoje ljubavi!

Popričesna molitva

Svemogući
Bože,
pričestili smo se
tijelom i krvlju
tvoga Sina.
Molimo te
da uvijek
ostanemo
njegovi udovi.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Liturgijska čitanja današnje nedjelje uvode nas u najteži, ali onda i najljepši dio našega života; to je smrt a onda uskrsnuće. Pogledajmo najprije smrt. Smrt nam uvijek dolazi kao veliko iznenađenje, odjednom, posve neočekivano, nenadano. Ona nemilosrdno briše sve naše planove, razdvaja srca koja su možda bila povezana najvećom ljubavlju. Nigdje drugdje u životu ne osjećamo toliko svoju nemoć i bespomoćnost kao pred smrću.

Kroz ove dane korizme pred našim je očima Veliki petak i jedna smrt, Isusova smrt na križu. Ali veliki petak uvijek prati i Velika nedjelja, a to je Uskrs, to je velika pobjeda života nad smrću. Sva tri današnja čitanja dodiruju ova teška pitanja koja uznemiruju svačiji duh: veliko pitanje života i zastrašujuće pitanje smrti.

Prorok Ezekiel u današnjem prvom čitanju budi kod prognanih Židova u Babilonu nadu u nacionalno uskrsnuće, u povratak u svoju domovinu iz koje su bili otjerani. Bog preko proroka obećava svom narodu da će ih ponovo vratiti na njihova stara ognjišta. Jer Bogu ništa nije nemoguće.

I današnje evanđelje svjedoči nam to isto: Isus dolazi na Lazarov grob koji je već četiri dana mrtav. A Isus je jako volio Lazara. I on je od tuge zaplakao. No to nije dugo trajalo. Isus Lazara ponovo vraća u život.

Najvažnije od svega je pouka koju nam donosi ovo današnje evanđelje. Nema nikoga kome ta pouka kad-tad neće dobro doći. Jer nema nikoga koji neće stajati nad otvorenim grobom u koji će biti položeno tijelo nekog do koga mu je posebno stalo, s kojim ga je nešto povezivalo.

Što u tom času misliti kad tuga ne da misliti? Što u tom času reći kad plač zaustavlja svaku riječ u grlu? Znamo da ovaj život nije sve. Tek poslije ovog života čeka nas pravi život u vječnosti. No unatoč toga saznanja svi se mi pomalo bojimo smrti, na neki način zaziremo od nje. Isus nas sve skupa želi osloboditi od toga straha. Isus nas sve skupa želi uvjeriti da je svojom smrću on pobijedio smrt i time nam svima donio besmrtnost i vječni život.

No, mi ljudi to često zaboravljamo i zato nas smrt toliko plaši. Svi naši koraci vode prema grobu; ali nisu to koraci u ništavilo, u nestanak. U to nas uvjerava Božja riječ koju danas slušamo. „Ja sam uskrsnuće i život!“ Neka nam te Isusove riječi svima budu ohrabrenje i utjeha.

Josip Hadrović, župnik

KORIZMENA PRIČA ZA RAZMIŠLJANJE

Tomislav Ivančić: “OPRAŠTAJUĆI LIJEČIŠ SEBE I DRUGE”

Želiš li nekog čovjeka promijeniti, popraviti, pomoći mu da se izliječi, tada mu najprije oprosti. Time ga stavljaš u Božje ruke i tada ga Bog liječi, ozdravlja, popravlja i vraća natrag iscijeljenoga. Želiš li da te Bog učini boljim, znaj oprostiti samom sebi. Želiš li da Bog vječno bude tvoj prijatelj, tada znaj prihvatiti sve ono što ti on nudi u životu, makar ti se to čini neprihvatljivim. Oprosti Bogu što te ne pita hoćeš li samo dobro ili ćeš primiti i ono naoko bolno. Opraštanje, drugim riječima, donosi čovjeku svemoć Božju. To nebo silazi na zemlju. To kraljevstvo Božje ulazi u naša područja i ostvaruje ono za čim vapi naše čežnje. Opraštajući zapravo liječimo sebe i druge, popravljamo sebe i društvo. Zato se čitav pakao urotio protiv mogućnosti da opraštamo. Zato nas na sve načine uvjerava da se treba osvećivati, a ne opraštati. Zato navodi na masakriranje, ubijanje i čini sve da bi ljudi mrzili, a ne opraštali.

Oprostiti znači sačuvati sebe od zla, mržnje, Zloga, od samorazaranja i vlastitog pakla. Oprostiti znači ostati zdrav, ne dopustiti da te neprijatelj i duhovno uništi, kao osobu, znači omogućiti pravdi da ti vrati ono što ti je razoreno, da ti izliječi ranu koju ti je uvreda nanijela, da počinitelj zla bude primjereno kažnjen i da opet možeš mirno živjeti. Opraštanje je vjerovanje u dobro, a nevjerovanje da se mržnjom može uništiti mržnja, nevjerovanje da se uvredom može ukloniti uvreda, da se bolešću može spasiti zdravlje. Pravda nije u tome da se za zapaljenu kuću neprijatelju osvetnički zapali njegova kuća, nego u tome da ga se prisili da ti on napravi ili plati novu kuću. Nepraštanje je paljenje neprijateljeve kuće, tako da obojica postajete beskućnici. Opraštanjem dajemo slobodu Bogu u sebi da on za nas sve čini. Oproštenjem ujedno neprijatelju većemo ruke da nam više ne može činiti zlo. Opraštanje je najveća osveta neprijatelju. Oprostiti nekome jest uzeti najjače oružje protiv njega, a to je sam Bog. Zlo, mržnju i grijeh se može ubiti samo opraštanjem. Jedino oružje da ubijemo svoga najgoreg neprijatelja, a to je mržnja, nečovještvo, zloća, grijeh, jest da si međusobno opraštamo.

(nastavak na posljednjoj stranici)

